

Cesta (Rossignolet du Bois)

francúzska ľudová / K. Uhlíková

1. Už kráča po zemi dážd',
svetlo sa stráca v priekopách,
musíš ísť sám,
keď na ceste číha dávny strach.
Stokrát si stál na križovatkách,
keď vietor ohýbal trávu, víril prach.

2. Na krídlach ustatých vrán
nesie sa smútok prázdnych rán,
more sa dvíha,
v hĺbke sa skrýva záhada.
Zvoľ správny smer zo svetových strán,
tak blúdiť nebudeš, ujdeš nástrahám.

3. Ja túžim len s Tebou ísť,
aj keď sa láske kráti dych,
aj keď sa zdá,
že ostal som sám,
sám v búrkach zlých.
Viem, máš ma rád a keď cesta skončí
nájdeme pokoj len v Tvojom náručí.